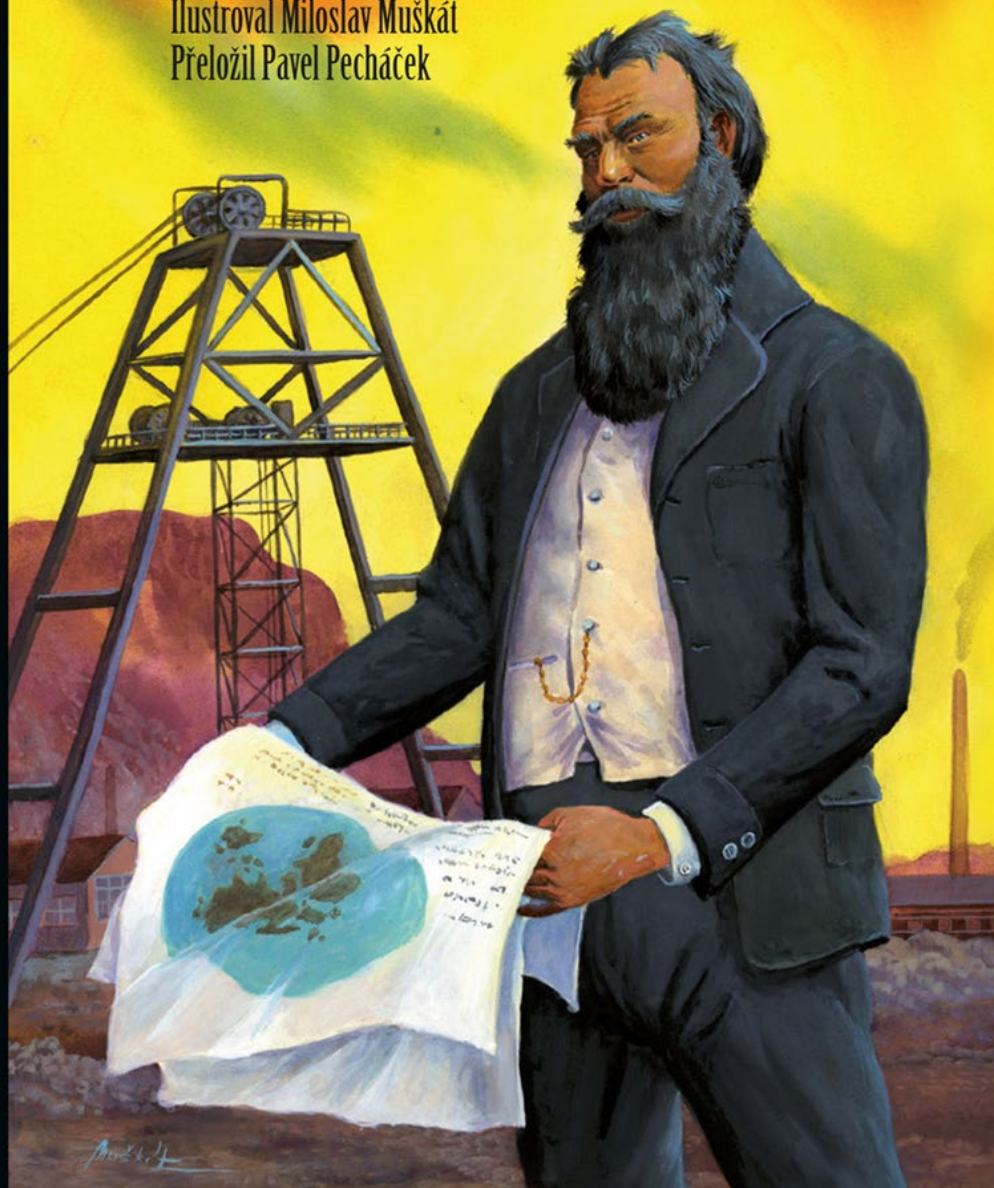

Sir Arthur Conan Doyle
Dobrodružství profesora Challengerera

Když země vykřikla & Muž, který chtěl rozložit svět

Ilustroval Miloslav Muškát
Přeložil Pavel Pecháček

Dobrodružství profesora Challengerera

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Sir Arthur Conan Doyle
Dobrodružství profesora Challengerera – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Sir Arthur Conan Doyle
Dobrodružství profesora Challengerera

Dobrodružství profesora Challengerera

Když země vykřikla & Muž, který chtěl rozložit svět

Sir Arthur Conan Doyle

Ilustroval Miloslav Muškát

Přeložil Pavel Pecháček

Předmluva:

Podivuhodný svět G. E. Challengeera

„Podle mého mínění je to jen megaloman s vražednými sklony a zájmem o vědu,“ prohlásil šéfredaktor novin *Daily Gazette* McArdle, když Tedu Malonovi popisoval muže, s nímž se měl mladý novinář zanedlouho setkat a prožít bezpochyby největší dobrodružství svého života. Tím hrubiánem a služebníkem vědy v jedné osobě nebyl nikdo jiný než slavný profesor George Edward Challenger, jehož literárním otcem byl neméně slavný britský lékař, politik a nesmírně plodný spisovatel Arthur Conan Doyle (1859–1930). Divoký učenec však nebyl jedinou postavou, které Doyle vdechl věčný život. Tou ještě proslulejší, z jejíhož stínu ani sám vynikající Challenger nemohl nikdy zcela vystoupit, je samozřejmě geniální detektiv Sherlock Holmes, jehož sláva i díky stále novým a hvězdně obsazovaným adaptacím ani v nejmenším neuvadá, ba právě naopak. Avšak i Challenger je postavou navýsost pozoruhodnou, byť se objevila v daleko menším počtu příběhů, což je snad i jednou z příčin, proč nedosahuje popularity svého distingovanějšího „bratrance“. A jelikož dvě povídky, jež jsou součástí tohoto svazku,

Challengeru vykreslují sice barvitě, přesto vzhledem k omezenému rozsahu ne tak vyčerpávajícím způsobem, jak by zasloužil a jak to činí tři starší „challengerovské“ romány či novely, nabízí se ideální příležitost si jeho předešlá dobrodružství letmo připomenout. Věřím, že tato krátká retrospektiva navíc přispěje k prožitku čtenářů, kteří se s protagonisty příběhů dosud nesetkali (jsou-li tací) a neví, co vlastně čekat. A jestliže se s nimi setkali nebo si nechtějí nechat vyzradit jejich zápletku, popřípadě neholdují předmluvám, jejichž autoři se přiživují na slávě skutečných tvůrců, mohou nyní s klidným svědomím přeskočit rovnou k povídkám.

Úvodní nelichotivý komentář, který na Challengerovu adresu pronesl šéfredaktor *Gazetty* McArdle, se objevuje v jedné z úvodních pasáží dnes již proslulého *Ztraceného světa* (*The Lost World*), románu, jenž spatřil světlo světa roku 1912 a který byl zároveň první knihou, v níž se se čtenáři mohli s profesorem Challengerem setkat. Vypravěčem je mladý novinář Edward „Ted“ Malone, jenž chce zapůsobit na svou vyvolenou a za popudlivým vědcem se rozhodne vydat v souvislosti s jeho veřejně propíraným vyprávěním o expedici do Jižní Ameriky. Během ní se mu údajně podařilo uskutečnit mimořádný objev, kvůli němuž je však vzhledem k nepříliš přesvědčivým důkazům spíše terčem posmě-

chu než kýženého uznání. A co čert nechtěl, nejenže je Challenger každým, s kým o něm Malone hovoří, líčen jako nebezpečný šílenec, ale zároveň je nechvalně znám bytostnou nenávisť vůči všem novinářům. Malone ovšem vymyslí lest, která se k němu dostat, přičemž prvotní jiskřičku mu poskytne Challengerův životopis, jak mu jej vyličí McArdle:

„Challenger, George Edward. Narozen roku 1863 ve skotském Largsu. Vzdělání: Largská akademie, Edinburská univerzita. V roce 1892 se stal asistentem v Britském muzeu. V roce 1893 pomocným kurátorem na oddělení srovnávací antropologie. Téhož roku po ostré výměně dopisů rezignoval. Vítěz Craystonovy medaile za zoologický výzkum. Zahraniční člen“ – spousta názvů, asi na dva palce drobným písmem – „Belgická společnost, Americká akademie věd, La Plata atd., atd. Bývalý předseda Paleontologické společnosti. V Britské asociaci člen sekce H“ – a tak dále, a tak dále! – „Spisy: ‚Několik postřehů o řadě kalmuckých lebek‘, ‚Náčrt evoluce obratlovců‘ a mnoho článků včetně textu ‚Základní bludy weissmannismu‘, jenž vyvolal prudkou výměnu názorů na Zoologické konfe-

renci ve Vídni. Koníčky: pěší turistika, alpinismus. Adresa: Enmore Park, Kensington, W.“

Malonův plán spočívající v předstírání, že je nadšeným posluchačem biologie, který by rád prodiskutoval některé otázky nastolené profesorem – o nichž ve skutečnosti věděl jen to, co zjistil z uvedeného životopisu –, skutečně vyjde a zakrátko už se oba protagonisté setkávají tváří v tvář. A pokud jde o vyličení vzezření profesora samotného, bude nejlepší předat slovo přímo Malonovi, na jehož popis koneckonců odkazuje i hlavní hrdina povídky *Když země vykřikla*:

Challenger seděl na otočném křesle za širokým stolem pokrytým knihami, mapami a nákresy. Když jsem vstoupil, jeho židle se natočila směrem ke mně. Jeho vzhled mě přinutil zalapat po dechu. Byl jsem připraven na něco neobyčejného, ovšem na tak kolosální osobnost nikoli. Jeho velikost mi vyrazila dech – velikost a impozantní zevnějšek. Měl hlavu obřích rozměrů, největší, jakou jsem kdy u lidské bytosti spatřil. Jsem si jistý, že do jeho cylindru, pakliže bych kdy sebral odvalu si jej nasadit, by se mi vešla celá hlava a zarazil by se mi až o ramena. Jeho